

DRŽAVNI SVET REPUBLIKE SLOVENIJE

53. seja

(25. april 2007)

Prehajamo na **3. TOČKO DNEVNEGA REDA - POBUDA DRŽAVNEGA SVETNIKA MARJANA MAUČECA ZA SPREJEM PREDLOGA ZAKONA O DOPOLNITVAH ZAKONA O DRŽAVLJANSTVU REPUBLIKE SLOVENIJE.**

Pri tej točki so se nam pridružili gospa Darja Mohorič, vodja Sektorja za javne listine in registracijo prebivalstva pri Ministrstvu za notranje zadeve Republike Slovenije, in gospod Aleš Jerman, vodja Oddelka za državljanstvo na Ministrstvu za notranje zadeve. Lepo pozdravljena!

Pobudo z besedilom predloga zakona ste prejeli s sklicem 12.4.2007. Pobudo je obravnavala Komisija za politični sistem, katere poročilo ste prejeli po elektronski pošti 17.4.2007. Pobudo je obravnaval tudi Komisija za mednarodne odnose in evropske zadeve, poročilo ste prejeli po pošti 12.4.2007. Predlog sklepa ste prejeli po elektronski pošti in ga imate na klopeh.

Ali želi predlagatelj pobude, gospod Marjan Maučec, besedo? Izvolite, gospod Marjan Maučec.

MARJAN MAUČEC: Hvala za besedo. Pozdravljene, kolegice in kolegi! Kot je že predsednik povedal, je ta moja pobuda bila kar na dveh komisijah. Bi pa na začetku najprej povedal, zakaj sploh ta pobuda.

Verjetno veste, da je bila v mesecu februarja skupna delegacija Državnega zbora in Državnega sveta, v kateri sva bila z gospodom Otoničarjem tudi člana,

10. TRAK: (DAG)

(Nadaljevanje) na obisku v Avstraliji. Tam smo bili gostje v parlamentu, bili smo s predstavniki vlade, za emigracijo, pa tudi na obisku pri poslanki slovenskega rodu. V teh petih dneh, kolikor je trajal obisk te delegacije, smo bili v treh mestih, v Sidneyu, Canberri in Melbourneu. Bili smo tudi na obisku pri častnem konzulu, na veleposlaništvu in na nekaj deset društvih, kjer živijo in so organizirani naši rojaki. Moram povedati, da je bilo kar mučno prva dva dni. Potem smo nekako dobili informacijo, kaj dejansko muči naše predstavnike organov, se pravi, častnega konzula in veleposlaništva ter seveda tam živeče Slovence. Povedali so nam pretresljive zgodbe, ko se ukvarjajo s svojim delom, ko morajo reševati probleme, ki zaradi sedaj veljavnega zakona enostavno niso rešljivi. Predvsem gre za 6. člen, ki je diskriminatoren do Slovencev, rojenih na območju Slovenije. Tu je treba poznati tudi problematiko glede tega, kakšno je bilo ozemlje pred vojno in med samo vojno, kdo se je kje rodil. Še huje pa je, ker je po zakonu, ki ga je država, Republika Slovenija, leta 1991 sprejela in je dala mejo 23 let, kjer je ključen problem, da si tisti, ki si po vseh civilizacijskih normah in evropskih standardih zaslužijo, da bi se lahko na podlagi 6. člena s prigrasitvijo opredelili do tega, da želijo slovensko državljanstvo. Potem pa jih je upravni organ na podlagi zakonodaje napotil na 13. člen, ki pa mislim, da ni namenjen ljudem, ki so slovenskega rodu ali pa potomci Slovencev.

Zato je predlog oblikovan v tem smislu, da se 6. člen in 13. člen v postopkovnem smislu dopolnita, da bo ta zadeva elegantnejša. Kajti, konec koncev, tudi zakonodajalec in tisti, ki so pisali ustavo in jo sprejeli, tako v 5. členu ustave dejansko tudi zavezujejo državo Slovenijo, da je pozitivno naravnana in sodelujoča pri zagotavljanju pravic ljudi slovenskega rodu, ki živijo izven naših meja. S tehničnega vidika pa tudi to, da bi se dopolnitev v 15. členu navezala na to, da če se nekdo prijavi za pridobitev državljanstva in se ne sklicuje na najugodnejši člen ali možnost pridobitve, da ga avtomatsko nekako napelje na tisto, da mu ne da negativnega stališča, da se potem mora še enkrat prijaviti in še enkrat plačati takso ter postopek kompletno ponoviti.

11. TRAK: (KO) - 12.42

(nadaljevanje) To so nekako osnovne želje in cilji, ki naj bi se s tem zakonom rešili. Jaz imam tudi konkretne primere ampak ne dela se sprememba zakonodaje na imenskih zadevah ampak na globalni sferi in ker ta zakon ne prinaša nobenih finančnih obveznosti za slovenski proračun je prva zadeva. Druga zadeva je vsekakor v civilizacijskih normah in primere imate napisane tudi za vse velike večine držav, tudi na kakšen način imajo rešeno. Nekatere imajo dosti bolj elegantno, bolj všečno, bolj enostavno ampak da ponovim na podlagi teh sprememb ne bo nihče dobil državljanstva, ki ga ne bi mogel že sedaj ampak bo pridobil na bolj prijazen in hitrejši način. Tako, da je to neka samopomoč, da se ti problemi rešijo. Seveda smo se pozanimali in pridobili tudi stališča in poglede na podobne zadeve v Kanadi in Avstraliji, kjer je večina naših ljudi zunaj, seveda to ne izključuje druge države in mislim, da bi bilo v redu. Tu je treba povedati da so v tej delegaciji, ki je bila številčnejša s strani parlamenta, tudi vse stranke, ki so bile tam, njihovi predstavniki, pozitivno naravnane k temu. Tudi ko smo pogledali magnetogram s sprejemanjem zakonodaje je bila kar velika večina že takrat skeptična zaradi teh problemov, ki so se pojavili, dejansko pa sedaj tudi dokazano, da imamo družine, kjer nekdo ki je mlajši od 35 let dobi državljanstvo, drugi član družine, ki je pa star 37 let pa ne dobi. Mislim, da bi to morali preiti in poskušati na ta način rešiti. Toliko za enkrat. Hvala lepa.

PREDSEDNIK JANEZ SUŠNIK: Hvala lepa predlagatelju gospodu Marjanu Maučecu. Torej, kot sem že najavil sta dve komisiji obravnavali ta predlog - to je Komisija za politični sistem in Komisija za mednarodne in evropske zadeve. Ali kdo od predsednikov želi besedo? Gospod Otoničar, izvolite. Predsednik Komisije za mednarodne in evropske zadeve.

VINCENC OTONIČAR: Spoštovani predsednik, hvala za besedo. Lep pozdrav vsem skupaj. Komisija za mednarodne odnose in evropske zadeve je na svoji 47. seji obravnavala pobudo kolega Marjana Maučeca za sprejem predloga zakona o dopolnitvah Zakona o državljanstvu Republike Slovenije. Po razpravi, katera je bila kar obširna in tudi problematika obrazložena s strani Ministrstva za notranje zadeve se je kljub temu komisija odločila, da se podpre ta predlog kolega Marjana Maučeca zato predlagamo, da sprejmemo ta predlog kolega Marjana Maučeca za sprejem tega zakona. Hvala.

PREDSEDNIK JANEZ SUŠNIK: V redu, hvala lepa gospod Otoničar. Želi

12. TRAK: (KO) - 12.46

(nadaljevanje) gospod Zupan morda besedo? Izvolite.

MAG. ADOLF ZUPAN: Hvala lepa za besedo. Mi smo bili seznanjeni z mnenjem, ki je bilo pravkar posredovano. Pogledali smo tudi primerjalno nekatere sosednje in evropske države in kakorkoli gledamo, ne glede na to, da gre to za zelo zahtevno in kompleksno področje, v bistvu države do svojih državljanov in do potomcev teh svojih ljudi, imajo kar relativno širok odnos. In to je na koncu prevladalo, da se dejansko ta pobuda podpre za spremembo zakona, in naj gre v proceduro in naj doživi jasno tudi še druge argumente ampak na koncu verjamem, da bo dobila pozitivne izid. Hvala.

PREDSEDNIK JANEZ SUŠNIK: Hvala lepa gospodu Zupanu. Zdaj bi dal besedo tudi interesnim skupinam. Ali kdo želi od interesnih skupin besedo? Gospod Ilc.

JOŽE ILC: Predsednik hvala za besedo. Interesna skupina kateri pripadam v celoti podpira pobudo svetnika Maučeca.

PREDSEDNIK JANEZ SUŠNIK: Hvala lepa. Želi še kdo od interesne skupine? Ne želi. Želi kdo drugi od državnih svetnic in svetnikov besedo? Ja, gospod Bukovec.

IVAN BUKOVEC: Hvala za besedo. Hvala za pobudo Maučec, mislim, da je to ena tistih pobud na kateri bi bilo treba veliko več delati, ker Slovenci ne morejo slovenskega državljanstva dobiti in to je ena od pobud. Hvala bogu, da je nekaj takega. To bi bilo treba razširiti, vendar je zdaj ta zakon kot je sprejemen, bo pa treba veliko širše, ker vsi ki so prišli v to deželo imajo brez problema naše državljanstvo, našim ljudem, pa ne glede kako so šli po svetu, pa jim ne moremo dati slovenskega državljanstva. To je tisti problem slovenstva, ki "če je sosed dober, zakaj bi tudi on bil, če sem že jaz dober." Je neka "foušarija" in dajmo na tem vztrajati, da bomo to podprli. Hvala.

PREDSEDNIK JANEZ SUŠNIK: Hvala lepa. Še kdo od svetnikov, svetnic? Ne želi. Torej zdaj so na vrsti Ministrstvo za notranje zadeve, imamo dva prisotna. Gospo Darjo Mohorič in gospoda Aleša Jermana. Ali želi kdo besedo? Ja prosim, izvolite gospod Aleš Jerman - vodja oddelka za državljanstvo pri Ministrstvu za notranje zadeve ima besedo. Izvolite.

ALEŠ JERMAN: Hvala za besedo predsedujoči. .../mikrofon ni vključen/...

PREDSEDNIK JANEZ SUŠNIK: To ni več v garanciji, izven garancije.

ALEŠ JERMAN: Se bom potrudil. Hvala še enkrat za besedo. Mi smo pač proučili, na našem ministrstvu, predlog gospoda Maučeca in bi pač radi podali svoje stališče. Primerjalna zakonodaja o državljanstvu kaže, da pač takšnega instituta, kot ga ima Republika Slovenija, da omogoča prigrasitev, pač pridobitev državljanstva z izjavo o prigrasitvi do 36 leta starosti, pač osebam ki si to želijo dobiti, da takega instituta države nimajo, temveč da ima večina držav, če govorimo zdaj prav o institutu prigrasitve, omogočajo to prosilcem za državljanstvo do svojega dopolnjenega 23 leta starosti.

13. TRAK: (MK) - 12.50

(nadaljevanje) Kot sem že omenil, pa je novela Zakona o državljanstvu Republike Slovenije iz leta 2002 to starostno mejo, ki je bila do leta 2002 23 let zvišala na 36 let starosti. Jaz bi tukaj samo malo izpostavil sam institut prigrasitve, ker se bojim oziroma se postavlja vprašanje, da kdo tukaj od vas prisotnih, se pravi svetnic in svetnikov ne razume najbolje, prigrasitev predstavlja enega izmed načinov pridobitve državljanstva Republike Slovenije, pri čemer je osnovni pogoj pridobitve državljanstva samo pogoj, da je eden izmed staršev osebe, ki se želi prigrasiti v državljanstvo bil ob rojstvu te osebe državljan Republike Slovenije. Pri tem ni pomembno vprašanje, na kakšen način je to državljanstvo pridobil. Ali ga je pridobil avtomatično po rodu ali ga je pridobil kasneje z naturalizacijo. Se pravi, da je to, državljanstvo Republike Slovenije lahko pridobi z naturalizacijo oseba druge narodnosti. Se pravi, edini pogoj, ki se ugotavlja v postopku prigrasitve je državljanstvo enega od staršev v času rojstva osebe, ki se prigrasča. In potem še drugo, kar velja za pripomniti, sam postopek prigrasitve je zelo enostaven, pri tem se ne, pač za mladoletno osebo lahko izjavo o prigrasitvi podajo starši, za polnoletno osebo, pa poda izjavo o prigrasitvi sama oseba, ki se želi prigrasiti in če je pač tisti osnovni pogoj izpolnjen, oseba pridobi državljanstvo. Pri tem se ne preverja nobenih ostalih pogojev, ne kakšna je ta oseba bila ali ima kakšno kriminaliteto v ozadju ali ne in mislim, da tukaj se potem postavlja vprašanje morebitnih zlorab. Morebitnih zlorab tistih oseb, ki niso slovenske narodnosti.

Potem pa kot sem omenil, potem mi smatramo, da je ta starostna meja 36-ih let je dovolj visoka, da omogoča osebi 18 let po njegovi doseženi polnoletnosti, da se lahko sam opredeli za državljanstvo Republike Slovenije, pri tem pa želimo posebno poudariti, da s tem ne odrekamo pravice vsem Slovencem in njihovim potomcem, ki živijo v zamejstvu in v tujini, da bi pridobili državljanstvo Republike Slovenije, to možnost imajo, da državljanstvo Republike Slovenije pridobijo na podlagi 13. člena Zakona o državljanstvu Republike Slovenije in sicer v postopku tako imenovane izredne naturalizacije, po tem postopku lahko oseba iz nacionalnih razlogov in predvsem ti nacionalni razlogi so namenjeni vsem Slovencem, ki živijo po svetu in v zamejstvu, da lahko pridobijo državljanstvo pod olajšanimi pogoji, izkazati mora dejansko samo to svojo slovensko poreklo, izkazati morajo, da kljub življenju v tujini ali v zamejstvu ohranjajo neko pristno povezanost z Republiko Slovenijo, kar je tudi samo vprašanje državljanstvo, predstavlja neko vez med osebo in med samo državo. In dejansko se tudi v postopku izredne naturalizacije preverja, dejansko ugotavlja, ali je oseba tista, ki v življenju v tujini toliko pristno vest ves čas življenja potem tudi vzdržuje. Kar je dodatni pogoj v postopku z naturalizacijo(?) za te osebe, za Slovence, ki živijo v svetu in

zamejstvu, pa je, da zagotavlja oziroma preveri njihova nekaznovanost, kar v postopku priglasitve ni. To je edini

14. TRAK (VI) 12.54

(nadaljevanje) dodatno pogoj, ki se v postopku za .../Nerazumljivo./ ugotavlja.

Kar pa se tiča predloga gospoda Maučeca glede dopolnitve samega 13. člena zakona o državljanstvu Republike Slovenije, se pravi člena, ki govori o pridobitvi državljanstva .../Nerazumljivo./ naturalizacije želim poudariti, da sedaj veljavni zakon o državljanstvu Republike Slovenije v ničemer ne omejuje prosilcev oziroma prosilcev, da bi morali njihovi predniki izhajati prav iz območja današnje Republike Slovenije. Pogoj, kot sem že prej omenil, je slovensko poreklo in to se ugotavlja, pač, je na strani prosilcev da to izkažejo.

In potem še glede petega odstavka k 13. členu, pač, na predlog, ki ga je gospod Maučec podal bi samo še dodal, da pač pristojni organi bi morali sedaj že v skladu z določbo 7. člena zakona o splošnem upravnem postopku stranko voditi v tisti smeri, da bo odločitev zanjo ugodna in da bo pač pot do te odločitve čim krajša. Se pravi, če se v postopku pridobitve državljanstva ugotovi, da bi bila na kakšen drug primeren način oziroma lažja pot do pridobitve tega državljanstva se na to stranko opozori. Stranka je tista, ki se bo potem odločila. to je mogoče ta razlika, ker potem je pač stranka tista, ki se odloči, ampak stranka mora biti na to opozorjena.

Mogoče bi dal samo še en statistični podatek dal, da v lanskem letu je na podlagi izredne naturalizacije pridobilo državljanstvo 430 Slovencev oziroma njihovih potomcev. Hvala.

PREDSEDNIK JANEZ SUŠNIK: Hvala lepa gospodu Alešu Jermanu za razpravo o predlogu. Besedo želi gospod Maučec.

MARJAN MAUČEC: Hvala za besedo. Jaz moram povedati... v praksi kako se temu streže. In če ne bi imel podatkov, potem bi ta všečen nastop človek lahko vzel tudi resno, ampak ni, čeravno so bila navedena neka dejstva je treba povedati, da so vzeta iz konteksta. Treba je vedeti kar se tiče primerljivosti držav v Evropi in pa Slovenije, da država Slovenija je nastala ob koncu prejšnjega stoletja in državljanski zakon je bil komaj 1991 leta. Mi ne moremo dati v isti kontekst drugih držav, tu pri priglasitvi pa našo državo. Kajti, ljudje ki so bili takrat stari 18 let je bilo pač toliko kolikor jih je bilo, ker so lahko sami se priglasili. Avtomatsko državljanstvo imajo lahko posledično samo svoji staršev, če so oni imeli državljanstvo. Ampak pri nas pa se je pojavljal ta problem, kajti nekateri so se rodili v času vojne, ko so bili na italijanskem ozemlju, na nemškem ozemlju in dejansko tega

15. TRAK: (SB) - 12.57

(nadaljevanje) državljanstva niso imeli, nekateri so bili izgnani in če so hoteli dobiti službo v drugi državi so se morali takratnemu jugoslovanskemu državljanstvu odpovedati in naša točka o kateri se lahko začnemo pogovarjati 1991 leto in takrat so zatečena stanja staršev in otrok in novela, ki je sledila z letom 2002, kaj naredi, pozabi

na to razliko sprejemanja zakonodaje 11 let z višjo sicer, s 25 na 36, ampak v tistem času koliko so bili stari niso pridobili nič in niso morali dobiti državljanstva, kvečjemu je tam eno leto, slabo leto bilo nekega manevrskega prostora. Zato, če ste dobro prebrali, očitno na ministrstvu niso prebrali dobro, mi govorimo zatečeno stanje takrat od 1991 leta, za ostale se pa strinjamo, da po svojem 18. letu ima možnost samo do 36. leta, se pravi ima 18 let časa, da se odloči. Tako ali tako, ki zdaj zvišujemo na 45 let imajo manj časa, ampak so že v postopku, že vedo za svoj problem in bodo prej rešili in vsaj damo neki manevrski prostor. Tako, da to so nekako ključne zadeve, ki na ministrstvu tega niso prebrali ali niso razumeli. Problem je v upravnem postopku je pa tako, če ni zakonsko detajlno napisano, kot zdaj dodajam tisto peto alinejo v 13. členu, ker organ mora napotiti, da se to reši, zdaj je pa dobra volja nekdo naredi ali ne naredi in iz konteksta pa je treba razumeti 5. člen Ustave, ki pa dejansko je krovna knjiga naše politike, pa našega ustroja pa zavezuje .../nerazumljivo./.. zakonodajo, da mora to biti aktivno, ker to kar oni govorijo je pasivno sodelovanje pri pridobivanju in reševanju tega problema. V 5. členu se pa govori, da mora država aktivno sodelovati, zato ni nič narobe, predvsem mislim da, tako so tudi pravniki rekli, da to mora biti dejansko napisano notri, da je potem pod krovom Ustave to nekako notri zajeto. Zato bi vas prosil, da nekako poskušate prisluhniti tem argumentom in se odločiti po svoji vesti. Hvala.

PRESEDNIK JANEZ SUŠNIK: Hvala. Kdo še želi? Gospod Otoničar, prosil. Gospod Hvalica.

VINCENEC OTONIČAR: Hvala za besedo. Takšno razlago smo poslušali tudi na komisiji za mednarodno ... evropske zadeve, ampak moram reči, da sem se na lastne oči prepričal na konzulatu v Sidneyu, da te stvari ne potekajo tako. In bi res prosil, da po posvetu s konzulom in tukaj s strokovnimi službami bilo res dobro, da te stvari uredimo tako kot je predlagal kolega Maučec, ker bodo spet zapleti nastali. Res je, da je dosti rešenih teh zadev, tudi po besedah gospoda konzula v Sidneyu, ko on komunicira tudi z ostalimi iz Brazzilije, Argentine, Kanade, Amerike, imajo iste probleme, zato predlagam, da se res to sprejme in bo omogočena lažja pot do tega.

16. TRAK: (DAG) - 13.01

(Nadaljevanje) Kar se tiče Zakona o upravnem postopku, vemo, tudi vsi uradniki, ki vodijo postopke, mogoče kakšno napako naredijo in na naredijo tako, kot bi morali, nekdo tudi kaj spregleda. Problem je tudi v tem, koliko naši ljudje v Avstraliji poznajo te predpise. Tudi tu se pojavljajo zapleti in potem še enkrat plačevanje, ko je napoten s 6. člena, ko ne dobi, na 13. člen, da bi se po 13. členu moralo še enkrat plačevati. Take podatke smo dobili tam. Zato bi res prosil, da te stvari vzamemo resno. Res je, težko je neko stvar od daleč spremljati, vendar pa, ko vidiš stvari, ko ti ljudje sami povedo, kako potekajo, kako ne morejo priti do zelenih papirjev, do katerih so upravičeni, začneš drugače razmišljati, iz same prakse. Težko je zdaj iz Slovenije gledati, ko ti dobiš papir pred sabo, aha, to je to, uradnik bo pogledal zakon, bo rekel, ja, po tem ne gre, gremo na onega, zavrne po ZUP-u, pa mogoče še kaj spregleda in je

ponovno postopek tukaj. Dajmo to sprejeti, saj bo sprememba tega zakona zelo olajšala ta postopek.

PREDSEDNIK JANEZ SUŠNIK: Hvala, gospod Otoničar. Gospod Doro Hvalica ima besedo.

DORO HVALICA: Hvala za besedo. Ne razumem povsem, ne predloga, predlog razumem še kako dobro, ne razumem pa tega, da država ali pristojno ministrstvo išče razloge, zakaj take pobude ne bi sprejeli. Zdaj, če je razlog ta, dovolite, da sem malo prostodušen, da daje pobudo Državni svet, potem razumem, vsebinsko pač ne.

Zakaj, za božjo voljo, postavljati - to je moje načelno vprašanje, recimo, da ga postavljam sam sebi -, zakaj postavljati starostne omejitve ali časovne omejitve nekemu, ki želi uveljaviti neko temeljno, najbolj osnovno človeško pravico, biti državljan, se identificirati z nekim okoljem, s svojimi koreninami in tako dalje, da ne zaidem v leporečje. Taka trditev te vrste, da je 23 let starosti pri sosedih in primerljivih civiliziranih narodih nek inštitut, neka omejitev pri inštitutu za prigrasitev državljanstva in tako dalje, tega tudi ne razumem ali pa, seveda, česa ne vem iz zakonodaje. Sam sem star rahlo več kot 23 ali več kot 60, pa mi niti za trenutek ni usahnila pravica, da kadarkoli sprejemem italijansko državljanstvo, ker sem bil rojen kot italijanski državljan. Ves čas mi ponujajo to pravico in so pri tem celo agresivni, dobivam ustrezne pozive, pisma in tako dalje, da bi vendarle to storil. Govorim seveda o politiki neke druge države. Lahko pa spregovorim v tem kontekstu tudi o politiki

17. TRAK: (DAG)

(Nadaljevanje) svoje države. Imam sestrično, ki je stara toliko kot jaz, hčerka tete, ki je bila rojena kot italijanska državljanica, rojena tam, kjer sem bil sam rojen, ker je tam bila Italija. Ta hčerka ne izpolnjuje nobenega pogoja po naši zakonodaji, da bi - in si to že nekaj časa želi - postala slovenska državljanica. Kdo je zdaj tisti, ki se zapira, ki ne razume, kaj je to nacionalna država, ki ne razume, kaj je to državljanica država, ki ne razume nečesa, čemu rečemo neka temeljna človekova pravica? In s tem lahko najbrž zaključim. Jaz le prosim, da ob takih pobudah ne gledate, kdo, ampak kaj. Hvala lepa.

PREDSEDNIK JANEZ SUŠNIK: Hvala lepa, gospod Hvalica. Gospod Bavčar je prosil za besedo. Izvolite.

MIRAN BAVČAR: Predsednik, hvala. Dober dan vsem skupaj! Povedati moram, da me ta pobuda spravlja nekoliko v nasprotje s samim sabo, kajti odločil se bom drugače, kot sem načelno prepričan. Namreč, sam niti malo nisem naklonjen volilni pravici ljudi, ki v neki državi ne živijo. Vendar, če se je naš zakonodajalec odločil, da bo vsem patriotom, vsem, ki želijo pokazati pripadnost tej državi, to omogočil, seveda se mi takoj postavlja vprašanje, zakaj postavljati kakršnekoli omejitve, predvsem pa, zakaj starostne omejitve. Zato, podobno kot kolega Hvalica, se sprašujem, zakaj - in tudi pričakujem, da mi bo danes odgovorjeno -, zakaj moramo postaviti sploh omejitve. Če

pa že, postavimo jo čim višje. Zato bom, dovolite, da obrazložim glas, kljub temu, da samemu konceptu pridobitve državljanstva nisem naklonjen, glasoval za današnji predlog in upam, da se bo s tem tudi odprla kakšna širša debata, da se te stvari rešijo. Hvala.

PRESEDNIK JANEZ SUŠNIK: Hvala lepa. Kdo še želi besedo? Dr. Mencinger.

DR. JOŽE MENCINGER: Samo vprašam, ali je mogoče gospod Maučec, da tisto omejitev tudi vi ven vržete? /?!/

PRESEDNIK JANEZ SUŠNIK: Gospod Maučec.

MARJAN MAUČEC: Hvala za besedo. Zdaj težko odgovorim na to vprašanje, ampak vseeno mislim, da imam dovolj trdne argumente. Primerjave so bile tu povedane glede drugih držav, razen izhodiščne točke. Ker se je pri nas začelo pač leta 1991, možnost, in potem primerjava, da druge države imajo do 23. leta, ker to je nekako primerjava. Do 18. leta lahko to naredijo starši, potem pa 5 let imaš ti sam kot svojo osebnost. Mi smo se tu navezali

18. TRAK: (DAG)

(Nadaljevanje) na 36 let zaradi tega, da nekako ta številka, 36 let, naj bo pač za tiste, ki teh starostnih problemov niso imeli leta 1991. Se pravi, do 18. leta starši, z 18. leti pa imaš sam za sebe. In smo pokrili vso zadevo in ne štrlimo preveč liberalno ven, čeravno tudi osebno mislim, tako kot je kolega Hvalica povedal, če njega pri teh letih vabijo, zakaj ne bi tudi mi. Ampak nekako iz tistega magnetograma, kar je bilo v razpravah v Državnem zboru, izhaja nekako ta logika. Seveda ni cilj, da bi šli "a front" v nekaj drugega, ker vseeno cilj ni samo predlaganje zakona, ampak da se zakon tudi sprejme. In mislim, da je to nek kompromis, lahko rečemo, ki ima svoje temelje v izvoru predloga in tudi realno možnost potem tudi pri sprejetju. Toliko v odgovor enemu ali drugemu. Hvala.

PRESEDNIK JANEZ SUŠNIK: Hvala lepa. Še kdo? Zaključujem razpravo. Predlagam naslednji sklep, torej, še prej, če bo sklep izglasovan, potem bi tudi glasovali o poročevalcu na sejah Državnega zbora in njegovih telesih, in sicer bi bil to gospod Marjan Maučec. Zdaj pa preberem sklep za glasovanje: Na podlagi prve alineje 97. člena Ustave Republike Slovenije je Državni svet Republike Slovenije na 53. seji, dne 25.4.2007, določil besedilo Predloga zakona o dopolnitvah zakona o državljanstvu Republike Slovenije in ga na podlagi 114. člena Poslovnika Državnega zbora (Uradni list RS, št. 35/2002) pošilja Državnemu zboru v obravnavo in sprejem, v besedilu, kot ste ga prejeli na klopi. Glasujemo. Ugotavljamo prisotnost. (33 prisotnih.)

Kdo je za predlog gospoda Marjana Maučeca? (33 članov.) Je kdo proti? (Nihče.) Vzdržani? (Nihče.)

Ugotavljam, da je sklep sprejet z večino glasov državnih svetnic in svetnikov in da je poročevalec na organih Državnega zbora gospod Marjan Maučec.